

not, at man har Højskoler, eller hvad man nu vil kalde dem, der have et Par Timers eller Dages egentlig Undervisning i et af Landbrugsfagene, derfor bliver det ikke en Landbrugsføle; det behøver ikke udelukkende at være Landbosag, Skolen underviser i, det kan ogsaa være Sag af almindelig Betydning, men overveiende skal den dog have Karakter af at være en Sagsskole eller Landbrugsføle. Dernæst vil det komme an paa, om Lærerkæfterne ere der, om der er Saglærere; dem vil man kræve; der maa være saadanne Saglærere ved en Skole, naar den vil kaldes Sagsskole eller Landbrugsføle, og det synes mig, at det ogsaa kommer an paa, hvorledes Forholdene ere stillede for Lærerne, om de ere fast knyttede til Skolen, eller om de kunne veksle hvert Kvartal eller Halvaar; thi saa giver jeg ikke Meget for den Slags Undervisning. Selvfølgelig maa der ogsaa findes et vist Undervisningsmateriel. Naar man altsaa skal støtte Skolen, maa det navnlig være paa Grundlag af, hvad jeg har nævnt; man støtter dem til at holde Saglærere, støtter dem til at faae Materiel og støtter dem til Elever. Hvorledes det i det Enkelte skal ske, er det ikke værd at binde sig for håardt til i Diebliffet. Jeg har egentlig ikke lyst til at lægge det Spørgsmaal ret højt op i dette Diebliff, og jeg skal i den Retning ikke efterligne det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), der gjorde alt Muligt ud af det Punkt og efter min Mening lidt til. Det forekommer mig, at Opgaven ved denne Behandling maa nærmest være at være ved Spørgsmaalet og ikke at afstjære sig alle Muligheder for fremtidig Smødekommen. Derfor siger jeg nu, hvorledes jeg ser paa Sagen, og forbigaar alle de storartede Ideer, det ærede Medlem har; de kunne være gode i og for sig (Berg: Høi!) fete fra det ærede Medlems Standpunkt, men jeg haaber dog ikke, at de ville komme til Realisation; det kan man jo ikke vide, men det kan jo være tidsnok at tage Hatten dybere af for Ideerne, naar man ser, hvilken Magt og Alvor der staar bagved. Vi maa altsaa se, om der ikke kan gøres Noget ved den Ting. Det ærede Medlem, der talte først i Dag, kunde maasse have nogen Grund til at mene, at jeg kunde give Møde med yderligere Oplysninger, end jeg gør. Jeg anstode det ganske vist ved Forhandlingerne med Udvalget, og jeg haabede ogsaa at kunne gjøre det gennem specielle Kommissions- eller Udvalgsunderøgelser. Det er af tilfældige Grunde — det ligger i en enkelt Persons Forfald — at jeg ikke er kommen videre, men nogen Underøgelse har jeg anstillet ad anden Vei. Jeg tør ikke med

Sikkerhed sige, hvormange Skoler vi have i Diebliffet af den Karakter, at jeg vilde antage, at de kunde komme ind som Sagsskoler, men saa høit, som det ærede Medlem angav, tør jeg ikke regne Antallet for Diebliffet. Jeg antager, at 15—20 i saa Henseende ville komme til at flaa til og i Diebliffet turde betegnes som saadanne Skoler. I saa Henseende kommer det selvfølgelig ikke i Betragtning, om det er Skoler, der alene ere Sag- og Landbrugsføler, eller Skoler, der baade ere det One og det Andet, naar den blot har en sikker faglig Afdeling. Hvis man gif ud fra det Tal, vilde Tilskudet blive noget større; det vilde blive et Par Tusinde Kroner pr. Skole at begynde med dels til Skolen og dels til Eleverne. Dige overfor den Stilling staa vi, hvad ærede Medlemmer dog ville anerkjende, for Diebliffet Mul og blanke; det kan være, at nogle af disse Skoler have Understøttelse ad anden Vei, men vi staa ved Mul, ved blankt Tilskud; altsaa det vil være en Forøgelse af den vedkommende Skoles Indtægtsbudget direkte og indirekte i Diebliffet af 2000 Kr. pr. Skole. Det forekommer mig dog, at det er Noget, der maatte føles. Jeg kan dog ligesaa godt gjøre det op som andre ærede Medlemmer kunne gjøre det; thi vi gaa jo noget i Blinde endnu; men jeg antager nok, at vi kunne komme til Forhandling derom. Jeg har ikke tænkt mig, hvad et æret Medlem ønskede at vide, at Hævebrugsfølerne gif ind under dette. Jeg tror kun, vi have en enkelt, der betegner sig som saadan, og den tror jeg bliver særlig understøttet paa anden Maade. Hvad Understøttelserne angaar, da ville de Herrer, der have forhandlet med mig i Fjor, erindre, at det, jeg nærmest tænkte mig, var, at man kunde sammenligne Fordelingsprincippet med Skytteforeningernes; deri ligger, at jeg meget vel kan enes med de Herrer om Reglerne for Fordelingen, men at jeg ikke har tænkt mig, at man skulde optage hver enkelt Skole under en bestemt Konto, altsaa fordele dem til de enkelte Skoler. Det staa ogsaa tydeligt nok i Motiverne, at det er tænkt overladt til Ministeren. De gshjelige Ting, der skulde kunne ske i den Anledning, tror jeg ikke paa; og jeg vil blot lige overfor den Ytring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at naar man havde aftalt Noget, følte Ministeren sig bunden, sige, at jeg fattede ikke ret, om det gjaldt Fortiden og ikke maatte gjælde Nutiden. (Berg: Det var Fortiden.) Naar, saa paastaar jeg for min Person overfor det ærede Medlem, og ogsaa paa Regjeringens Vegne tør jeg sige, at det ærede Medlem kan være ganske sikker